

Sygn. akt II CSK 509/08

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Jan Górowski

w sprawie z wniosku "E." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością

o wpis,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 lutego 2009 r.,

skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w P.

z dnia 8 maja 2008 r., sygn. akt [...],

oddala skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w P. postanowieniem z dnia 8 maja 2008 r. oddalił apelację wnioskodawcy od postanowienia Sądu Rejonowego w P. z dnia 23 stycznia 2008 r., którym ten Sąd oddalił wniosek o wpis do Krajowego Rejestru Sądowego spółki komandytowej „E. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”. U podłoża tego rozstrzygnięcia leży pogląd, że skoro umowa spółki komandytowej powinna być zawarta w formie aktu notarialnego, to do ważności tej czynności prawnej potrzebna jest z mocy odpowiednio stosowanego art. 99 §1 k.c., forma aktu notarialnego.

Skarga kasacyjna wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego – oparta na podstawie pierwszej z art. 398³ k.p.c. – zawiera zarzut naruszenia art. 210, 240 k.s.h., i zmierza do uchylenia tego postanowienia oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 106 k.s.h. umowa spółki komandytowej powinna być zawarta w formie aktu notarialnego. Przyjęcie formy aktu notarialnego dla umowy spółki powoduje, że niezachowanie tej formy skutkuje bezwzględną nieważnością dokonanej czynności prawnej. W formie aktu notarialnego pod rygorem nieważności umowy powinni zatem złożyć oświadczenia tak komandytariusze, jak i komplementariusze.

Na tle umowy założycielskiej spółki komandytowej pojawia się występujące w sprawie zagadnienie dotyczące formy podejmowanej uchwały o udzieleniu pełnomocnictwa do jej zawarcia. Rację ma Sąd Okręgowy, wbrew odmiennemu stanowisku skarżącego, że kodeks spółek handlowych nie zawiera regulacji tej kwestii. Oznacza to, że należy poprzez art. 2 k.s.h. sięgnąć do unormowań zawartych w kodeksie cywilnym, w szczególności do art. 99 k.c., który znajduje tu zastosowanie wprost, gdyż nie sprzeciwia się temu właściwość (natura) stosunku spółki. Dodać można, że ta reguła dotyczy wszystkich wypadków, w których kodeks spółek handlowych wymaga formy aktu notarialnego dla umowy spółki handlowej.

Z tych przyczyn orzeczono, jak w postanowieniu.